

Fremsat den 12. marts 2025 af klima-, energi- og forsyningsministeren (Lars Aagaard)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om varmforsyning

(Opgavebortfald på varmforsyningsområdet)

§ 1

I lov om varmforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 124 af 2. februar 2024, som ændret ved § 4 i lov nr. 673 af 11. juni 2024, § 29 i lov nr. 1647 af 30. december 2024, § 1 i lov nr. 1678 af 30. december 2024 og § 42 i lov nr. 258 af 6. marts 2025, foretages følgende ændringer:

1. I § 21, stk. 4, 1. pkt., ændres »giver tilsynet, såfremt forholdet ikke gennem forhandling kan bringes til ophør,« til: »træffer Forsyningstilsynet afgørelse herom og kan desuden give«.

2. I § 21, stk. 5, ændres »kan tilsynet efter forhandling som nævnt i stk. 4« til: »kan Forsyningstilsynet træffe afgørelse og kan desuden«.

3. I § 23 indsættes som *stk. 2* og *3*:

»*Stk. 2.* Forsyningstilsynet beslutter, om der er tilstrækkelig anledning til at undersøge, træffe afgørelse eller give pålæg i en sag, jf. § 21, stk. 4 og 5, og § 21 b, stk. 4 og 5, herunder om Forsyningstilsynets sagsbehandling midlertidigt eller endeligt skal indstilles.

Stk. 3. Forsyningstilsynets undersøgelser, afgørelser og pålæg, jf. § 21, stk. 4 og 5, og § 21 b, stk. 4 og 5, kan alene vedrøre forhold for en periode på op til fem år forud for det tidspunkt, hvor sagen er indbragt for eller rejst af Forsyningstilsynet. Forsyningstilsynet kan dog af egen drift i særlige tilfælde udvide perioden, der er nævnt i 1. pkt.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2025.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
 - 2.1. Tidsbegrænsning og prioriteringsadgang for tilsynssager
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 2.1.3. Den foreslåede ordning
 - 2.2. Ophævelse af forhandlingspligt
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 2.2.3. Den foreslåede ordning
3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Klimamæssige konsekvenser
7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Med Aftale om finansloven for 2025 er det besluttet at reducere den statslige administration svarende til godt 1.000 årsværk i 2025. Reduktionen af årsværk vil ske på tværs af alle ministerområder med et særligt fokus på centraladministrationen og opgaver, der har karakter af administration, tilsyn og kontrol. Det er samtidig en beslutning om, at der er nogle opgaver, der enten skal løses mere enkelt, eller som ikke længere skal løses.

Som led i dette initiativ er der på Forsyningstilsynets område identificeret en række gebyrfinansierede opgaver forbundet med Forsyningstilsynets tilsyn med varmforsyningsområdet, der foreslås fokuseret og reduceret.

Lovforslaget er en opfølgning på Aftale om finansloven for 2025 og har til formål at gennemføre dele af det politisk prioriterede opgavebortfald på Forsyningstilsynets område, hvor Forsyningstilsynet fører tilsyn med varmforsyningsvirksomheder efter reglerne i lov om varmforsyning.

Lovforslaget vil overordnet have til formål at sikre en så effektiv anvendelse og hensigtsmæssig prioritering af Forsyningstilsynets ressourcer som muligt.

Lovforslaget indeholder forslag om en prioriteringsadgang for Forsyningstilsynet i forhold til behandlingen af sager, hvor Forsyningstilsynet fører tilsyn. Forslaget vil give Forsyningstilsynet adgang til på et hvilket som helst tidspunkt i sagsbehandlingen at kunne afvise at behandle alle eller dele af de elementer, som er rejst i en tilsynssag, ligesom

Forsyningstilsynet skal kunne beslutte, at Forsyningstilsynet ikke vil træffe afgørelse.

Lovforslaget indeholder forslag om en tidsbegrænsning for Forsyningstilsynets undersøgelse og afgørelse i tilsynssager. Forslaget vil medføre, at Forsyningstilsynet ikke vil være forpligtet til at behandle forhold i en tilsynssag, der vedrører en periode på mere end fem år forud for det tidspunkt, hvor sagen er indbragt for eller er rejst af Forsyningstilsynet.

Lovforslaget indeholder derudover forslag om at ophæve Forsyningstilsynets pligt til at skulle indlede og gennemføre en forhandling med en varmforsyningsvirksomhed som led i Forsyningstilsynets afgørelser i tilsynssager, hvor tilsynet har identificeret forhold, der er urimelige eller i strid med nærmere angivne retsregler efter lov om varmforsyning.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Tidsbegrænsning og prioriteringsadgang for tilsynssager

2.1.1. Gældende ret

Forsyningstilsynet er nedsat i medfør af lov om Forsyningstilsynet, jf. lov nr. 690 af 8. juni 2018. Forsyningstilsynet varetager opgaver og beføjelser i medfør af blandt andet lov om varmforsyning og kan behandle en sag på eget initiativ eller på grundlag af en anmeldelse eller en klage, jf. § 3, stk. 1 og 2, i lov om Forsyningstilsynet.

Forsyningstilsynets centrale opgave på varmforsyningsområdet er at føre tilsyn med varmforsyningsvirksomhedernes betingelser og prissætning, herunder hvilke omkostninger,

der kan indregnes i priserne mellem de forskellige led i værdikæden (produktion, transmission og distribution) til slutkunder.

Bestemmelsen i § 20, stk. 1, i lov om varmforsyning, regulerer, hvornår en varmforsyningsvirksomhed er omfattet af lovens prisregulering og dermed af Forsyningstilsynets tilsyn. En virksomhed er omfattet af prisreguleringen, når den leverer opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas til det indenlandske marked med det formål at levere energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand, såkaldt rumvarmeformål.

Forsyningstilsynet er både tilsyns- og klagemyndighed på varmforsyningsområdet. Forsyningstilsynet fører tilsyn med varmforsyningsvirksomhedernes overholdelse af bestemmelserne i §§ 20, 20 a, 20 b eller 20 c, § 21 b, stk. 5, eller § 28 b, stk. 4, og en række bekendtgørelser, der er udstedt i medfør heraf. Forsyningstilsynet fører tilsyn af egen drift eller på grundlag af en anmeldelse eller en klage. Forsyningstilsynet kan gribe ind i priser og betingelser efter bestemmelserne i § 21, stk. 4 og 5, og § 21 b, stk. 5. Forsyningstilsynet har en pligt til at realitetsbehandle tilsynssager, hvori der rejses en konkret begrundet mistanke om en lovovertrædelse af en vis betydning.

Hverken lov om varmforsyning eller lov om Forsyningstilsynet indeholder nærmere regler for, hvornår Forsyningstilsynet vil have pligt til at realitetsbehandle en anmeldelse eller en klage. Det følger af administrativ praksis ved Energiklagenævnet efter § 3, stk. 2, i lov om Forsyningstilsynet, at Forsyningstilsynet har pligt til at realitetsbehandle en anmeldelse eller en klage, og dermed rejse en tilsynssag, hvis der er en konkret begrundet mistanke om, at der enten foreligger en lovovertrædelse af nogen betydning, eller at der er udvist en ulovlig adfærd. Der kan bl.a. henvises til Energiklagenævnets afgørelse af 19. maj 2023 i sag 22/13833. Forsyningstilsynet vil også have pligt til at rejse en tilsynssag af egen drift, hvis Forsyningstilsynet på anden vis bliver opmærksom på et ulovligt eller urimeligt forhold.

Forsyningstilsynets tilsyn udføres som et bagudrettet tilsyn med fremadrettet virkning. Finder Forsyningstilsynet for eksempel, at en varmforsyningsvirksomheds prissætning ikke er i overensstemmelse med reglerne, eksempelvis ved at en varmforsyningsvirksomhed har indregnet og opkrævet omkostninger i varmeprisen, der ikke er nødvendige, skal det for meget opkrævede afvikles via de fremadrettede varmepriser efter administrativ praksis.

Bestemmelserne, som Forsyningstilsynet fører tilsyn i medfør af, indeholder ikke en tidsmæssig grænse for Forsyningstilsynets sagsbehandling, herunder for at gøre indgreb i priser og betingelser. Bemærkningerne til bestemmelserne giver heller ikke holdepunkter for at fastlægge en tidsmæssig ramme. Det betyder, at Forsyningstilsynet – i tilfælde, hvor der ellers findes grundlag for at rejse en tilsynssag – har pligt til at behandle sager om forhold, der kan række relativt langt tilbage i tid, og hvis aktualitet kan være

begrænset. Samtidig kan sådanne sager have en begrænset tilsynsmæssig effekt.

Energiklagenævnet har i en afgørelse af 13. juni 2012, jf. j.nr 1021-11-33-124, udtalt sig om Forsyningstilsynets mulighed for efterregulering efter tilsynets indgrebsbeføjelse i § 21, stk. 4. Energiklagenævnet udtalte, at en efterregulering, der vedrører en periode på 10 år, ikke som udgangspunkt kan anses for at være i strid med reglerne i lov om varmforsyning. Energiklagenævnet udtalte videre, at der ved bedømmelsen af, om et offentligt krav kan anses for bortfaldet kan lægges vægt på den almindelige forvaltningsretlige grundsætning om myndighedspassivitet, hvor der kan lægges vægt på, om den forpligtede har haft grund til at indrette sig i tillid til, at kravet ikke ville blive gjort gældende, og om det kan bebrejdes det offentlige, at kravet ikke er blevet rejst på et tidligere tidspunkt.

2.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at der som følge af Aftale om finansloven for 2025 om reduktion af statslige årsværk skal indføres en adgang for Forsyningstilsynet til at kunne prioritere sin sagsbehandling af hensyn til at sikre en så effektiv anvendelse og hensigtsmæssig prioritering af Forsyningstilsynets ressourcer som muligt. Det er ministeriets vurdering, at Forsyningstilsynet skal have adgang til på et hvilket som helst tidspunkt i sagsbehandlingen at kunne afvise at behandle alle eller dele af de elementer, som er rejst i en tilsynssag. Forsyningstilsynet skal endvidere kunne beslutte, at Forsyningstilsynet ikke vil træffe afgørelse, eksempelvis hvor Forsyningstilsynet først vil kunne træffe afgørelse efter at have iværksat yderligere og ressourcekrævende undersøgelser, der ikke vil stå mål med enten afgørelsens forventede resultat eller betydning.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at der i lov om varmforsyning skal indføres en tidsmæssig grænse på fem år for Forsyningstilsynets undersøgelse og afgørelse i tilsynssager. En periode på op til fem år vil kunne tage hensyn til såvel producentledet, som kan have indrettet sig i tillid til, at priser og betingelser er fastsat i overensstemmelse med reglerne i lov om varmforsyning, og transmissions- eller distributionsledet – og dermed i sidste ende de endelige varmeaftagere – som ikke må betale for meget for varmen. Det er ministeriets vurdering, at indførelsen af en tidsmæssig grænse vil medføre en mere effektiv ressourceanvendelse i Forsyningstilsynet samtidig med, at der sikres en større aktualitet og tilsynsmæssig effekt af hensyn til varmforsyningsvirksomhederne og varmeaftagerne. En tidsmæssig begrænsning i Forsyningstilsynets mulighed for at gøre indgreb i prisfastsættelsen bagud i tid, forventes derudover at kunne medvirke til at øge varmforsyningsvirksomhedernes incitament til løbende at sikre, at priser og betingelser til enhver tid er i overensstemmelse med lov om varmforsyning og regler udstedt i henhold hertil.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at der bør indføres en adgang for Forsyningstilsynet til efter Forsyningstilsynets beslutning i særlige tilfælde at kunne behandle tilsynssager, der vedrører en længere periode end fem år. Det vil for eksempel kunne være sager, hvor Forsyningstilsynet konkret vurderer, at sagen har en væsentlig tilsynsmæssig effekt. Det vurderes relevant at give Forsyningstilsynet denne undtagelsesmulighed, fordi varmforsyningsvirksomheder ikke er en del af det konkurrenceudsatte erhvervsliv, og der er dermed større risiko for, at der for eksempel over en længere periode kan være opkrævet et for stort beløb hos forbrugeren.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at en tidsmæssig begrænsning for Forsyningstilsynets behandling af sager tilbage i tid alene skal finde anvendelse på de sager, hvor Forsyningstilsynet fører tilsyn efter reglerne i lov om varmforsyning eller regler udstedt i medfør heraf. En tidsmæssig grænse vil således ikke finde anvendelse generelt, herunder ikke hvor der efter lovens regler er en særlig lovbestemt frist eller indbringelsesret for Forsyningstilsynet.

Forsyningstilsynets overvejelser om at rejse en tilsynssag vil som hidtil være underlagt de bindinger, der følger af den almindelige forvaltningsret.

2.1.3 Den foreslåede ordning

Det foreslås at indføre nye stykker i § 23 i lov om varmforsyning med henblik på at give Forsyningstilsynet adgang til at prioritere og bortprioritere tilsynssager.

Det foreslås i § 23, stk. 2, at give Forsyningstilsynet beføjelse til at beslutte, om der vil være tilstrækkelig anledning til at undersøge eller træffe afgørelse om forhold, som Forsyningstilsynet kan føre tilsyn med. Det foreslås endvidere at give Forsyningstilsynet beføjelse til at beslutte, at Forsyningstilsynets sagsbehandling midlertidigt eller endeligt vil skulle indstilles. Den foreslåede bestemmelse i § 23, stk. 2, vil dels præcisere, hvad der følger af administrativ praksis, dels indføre en mulighed for, at Forsyningstilsynet anvender sine ressourcer, hvor der forventes at være en vis tilsynsmæssig effekt.

Det foreslås i § 23, stk. 3, at Forsyningstilsynet alene vil være forpligtet til at undersøge og eventuelt træffe afgørelse om forhold, der vurderes urimelige eller ulovlige efter nærmere fastlagte regler i lov om varmforsyning eller regler udstedt i henhold hertil, som vedrører en periode på op til fem år forud for det tidspunkt, hvor sagen er indbragt for eller rejst af Forsyningstilsynet. Det foreslås, at Forsyningstilsynet efter Forsyningstilsynets beslutning i særlige tilfælde vil kunne udvide perioden på fem år.

Det foreslås, jf. lovforslagets § 2 og bemærkningerne hertil, at loven træder i kraft den 1. juli 2025. Den foreslåede ikrafttrædelsesbestemmelse vil medføre, at Forsyningstilsynet fra den 1. juli 2025 vil kunne afskære undersøgelsen

eller sagsbehandlingen både i forhold til nye og igangværende sager.

Fra den 1. juli 2025 vil både nye og igangværende sager også som udgangspunkt være begrænset til de forudgående fem år, medmindre Forsyningstilsynet anvender undtagelsen, der foreslås indsat i § 23, stk. 3, 2. pkt. Den foreslåede bestemmelse i § 23, stk. 3, 2. pkt., indeholder et betydeligt skøn for Forsyningstilsynet. Med henblik på at opnå en blødere overgang til de nye regler, forudsættes det, at Forsyningstilsynet vil anvende reglerne mindre restriktivt i forhold til de sager, der er igangværende på tidspunktet for lovens ikrafttræden.

2.2. Ophævelse af forhandlingspligten

2.2.1. Gældende ret

Forsyningstilsynets forhandlingspligt på varmforsyningsområdet er reguleret i § 21, stk. 4 og 5, i lov om varmforsyning.

Det følger af § 21, stk. 4, i lov om varmforsyning at finder Forsyningstilsynet, at tariffer, omkostningsfordeling på anlæg med forenet produktion eller andre betingelser er urimelige eller i strid med bestemmelserne i §§ 20, 20 a, 20 b eller 20 c, eller § 28 b, stk. 4, eller regler udstedt i henhold til loven, giver tilsynet, såfremt forholdet ikke gennem forhandling kan bringes til ophør, pålæg om ændring af tariffer, omkostningsfordeling på anlæg med forenet produktion eller betingelser, jf. dog stk. 6 og 7.

Det følger af § 21, stk. 5, at såfremt tariffer, omkostningsfordeling på anlæg med forenet produktion eller andre betingelser må antages at ville medføre en i samfundsmæssig henseende uøkonomisk anvendelse af energi, kan tilsynet efter forhandling, som nævnt i § 21, stk. 4, give pålæg om ændring af tariffer, omkostningsfordeling på anlæg med forenet produktion eller betingelser, jf. dog stk. 6 og 7.

Forhandlingspligten er gældende, hvor bestemmelserne i §§ 20, 20 a, 20 b eller 20 c, § 21 b, stk. 5, eller § 28 b, stk. 4, i lov om varmforsyning eller regler udstedt i henhold hertil, udgør hjemmelsgrundlaget for Forsyningstilsynets tilsyn. Bestemmelserne vedrører primært prisreguleringen. I praksis udgør disse bestemmelser en meget stor del af de tilsynsindsatser, som Forsyningstilsynet udfører på varmforsyningsområdet.

I praksis træffer Forsyningstilsynet afgørelse om et forhold, der er urimeligt, eller strider mod regler i lov om varmforsyning eller regler, der er udstedt i medfør af loven. Derefter skal forholdet bringes til ophør gennem forhandling. Såfremt Forsyningstilsynet vurderer, at metoden til at bringe forholdet til ophør er tilstrækkelig, træffer Forsyningstilsynet en ny afgørelse herom. Hvis Forsyningstilsynet ikke vurderer, at metoden er tilstrækkelig, og det ikke er muligt at nå til enighed, træffer Forsyningstilsynet afgørelse. I den forbindelse kan Forsyningstilsynet give pålæg om, hvordan det urimelige eller ulovlige forhold skal bringes til ophør.

Hverken bestemmelserne i lov om varmforsyning eller bemærkningerne hertil indeholder nærmere fortolkningsbidrag til forståelsen eller rækkevidden af Forsyningstilsynets forhandlingspligt, herunder hvilke krav der kan opstilles til Forsyningstilsynet. Energiklagenævnet har i en afgørelse af 20. november 2002, jf. j.nr.: 97-2311-0107, udtalt, at ”De nærmere krav til Energitilsynet må derfor bero på en bedømmelse af hvilke krav man i almindelighed kan stille til en offentlig myndighed og en konkret vurdering af bl.a. sagens karakter, partens vilje til at indgå i en forhandling og om der er udsigt til at forhandlingen kan give resultat inden for et overskueligt tidsrum”. Forsyningstilsynet oplever, at der i praksis er stor variation i forhandlingsforløbene.

Energitilsynet blev afløst af Forsyningstilsynet den 1. juli 2018 i medfør af lov om Forsyningstilsynet.

2.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Forhandlingspligten i § 21, stk. 4 og 5, i lov om varmforsyning forpligter efter sin ordlyd Forsyningstilsynet til at forsøge at bringe et forhold (urimelige priser, omkostningsfordeling på anlæg med forenet produktion eller øvrige betingelser) til ophør gennem forhandling, før Forsyningstilsynet kan pålægge en varmforsyningsvirksomhed en ændring af forholdet. Lov om varmforsyning indeholder ikke nærmere krav til Forsyningstilsynets forhandling.

Forsyningstilsynet oplever, at forhandlingspligtens omfang ofte er genstand for forskellige fortolkninger og misforståelser, da ordlyden af § 21, stk. 4, herunder henvisningen i § 21, stk. 5, til forhandling efter § 21, stk. 4, giver indtryk af, at der skal ske en egentlig forhandling om sagens indhold, herunder selve overtrædelsen. Derudover kan afgørelser om sagens substans være vanskelig at adskille fra spørgsmålet om, hvordan et forhold, som Forsyningstilsynet har vurderet er urimeligt eller i strid med nærmere fastlagte bestemmelser, bringes til ophør.

Forhandlingspligten betyder endvidere, at de fulde økonomiske konsekvenser af Forsyningstilsynets afgørelse i forhold til prisreguleringen dermed ikke nødvendigvis er kendt af varmforsyningsvirksomhederne, før forhandlingen efter § 21, stk. 4 og 5, er tilendebragt.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at der som følge af Aftale om finansloven for 2025 om reduktion af statslige årsværk skal ske en ophævelse af forhandlingspligten. Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at en ophævelse af forhandlingspligten vil medføre en hurtigere og mere effektiv sagsbehandling i Forsyningstilsynet til gavn for varmforsyningsvirksomhederne og varmeaftagerne. Samtidig sikres, at de fulde økonomiske konsekvenser for varmforsyningsvirksomhederne kendes på det tidspunkt, hvor Forsyningstilsynet træffer afgørelse i en tilsynssag. Forsyningstilsynets afgørelse vedrørende rammerne for, hvordan et forhold, som Forsyningstilsynet har vurderet er urimeligt eller i strid med nærmere fastlagte be-

stemmelser, bringes til ophør, vil tilsvarende kunne påklages til Energiklagenævnet på et tidligere tidspunkt.

2.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at forhandlingspligten efter § 21, stk. 4 og 5, i lov om varmforsyning ophæves. Den foreslåede ændring har til hensigt at sikre en hurtigere og mere effektiv sagsbehandling af tilsynssager i Forsyningstilsynet af hensyn til navnlig varmforsyningsvirksomhederne og varmeaftagerne, idet Forsyningstilsynet vil kunne undlade et proces-skridt.

Den foreslåede ophævelse af forhandlingspligten ændrer ikke på, at Forsyningstilsynet, som hidtil, vil skulle foretage partshøring i overensstemmelse med den almindelige forvaltningsret.

Det foreslås, jf. lovforslagets § 2 og bemærkningerne hertil, at loven træder i kraft den 1. juli 2025. Den foreslåede ikrafttrædelsesbestemmelse vil medføre, at Forsyningstilsynet fra den 1. juli 2025 ikke vil skulle indlede en forhandling med en varmforsyningsvirksomhed om at bringe et ulovligt eller urimeligt forhold til ophør. En igangværende forhandling vil skulle afbrydes, og eventuelle oplysninger fra en påbegyndt forhandling vil skulle håndteres i forbindelse med den partshøring, der sædvanligvis foretages af Forsyningstilsynet.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget forventes ikke at have økonomiske konsekvenser for staten, fordi besparelserne modsvares af en tilsvarende reduktion i Forsyningstilsynets gebyroprokrævning hos varmforsyningsvirksomhederne.

Lovforslaget bidrager til udmøntningen af en samlet nedjustering af Forsyningstilsynets gebyrramme på 12,6 mio. kr. årligt (2025-priser) svarende til en reduktion på 12 årsværk.

Lovforslaget vurderes samlet set at bidrage til en besparelse på 2,1 mio. kr. årligt (2025-priser), svarende til 2 årsværk, som med usikkerhed skønnes fordelt på 0,5 årsværk for så vidt angår ophævelse af forhandlingspligten, 1 årsværk som følge af indførelse af en tidsmæssig grænse og 0,5 årsværk som følge af mulighed for at prioritere og bortprioritere tilsynssager.

Lovforslaget indebærer ikke økonomiske konsekvenser for regioner og kommuner.

Der vurderes at være begrænsede positive implementeringskonsekvenser for staten, idet lovforslaget forventes at medføre mere enkle sagsgange for Forsyningstilsynet.

Der vurderes ikke at være implementeringskonsekvenser for regioner og kommuner.

De syv principper for digitaliseringsklar lovgivning vurderes ikke at være relevante for lovforslaget.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget vurderes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Det forventes, at de foreslåede tiltag vil medføre en byrdereduktion for varmeforsyningsvirksomhederne. Det bemærkes, at denne byrdereduktion ikke betyder, at lovforslaget bliver erhvervsrettet. Det skyldes, at varmeforsyningsvirksomheder reguleres efter princippet om nødvendige omkostninger og derfor ikke anses for at være en del af det konkurrenceudsatte erhvervsliv i forhold til vurderingen af lovforslagets erhvervsøkonomiske konsekvenser. De erhvervsøkonomiske konsekvenser opgøres alene for virksomheder, der berøres og opererer på markedsvilkår. Varmeforsyningsvirksomheder er derfor ikke omfattet af denne virksomhedsafgrænsning.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

6. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have klimamæssige konsekvenser.

7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have miljø- og naturmæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 9. december 2024 til den 14. januar 2025 (36 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

3F - Fagligt Fælles Forbund, 92-gruppen, ABF Andelsboligforeningernes Fællesrepræsentation, Advokatrådet – Advokatsamfundet, Akademikerne, Akademirådet, Akademisk Arkitektforening, Albertslund Forsyning, Ankenævnet på Energiområdet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdstilsynet, ARC, ARGO, Arkitektskolen i Aarhus, Asfaltindustrien, Billund Vand A/S, Biofos A/S, Biogas Danmark, BL - Danmarks Almene Boliger, Blik- og Rørarbejderforbundet, Borris Rådet, Brancheorganisationen Dansk Luftfart, Brancheorganisationen for Decentral Kraftvarme, Brintbranchen, Brunata, Bryggeriforeningen, Bornholms Energi og Forsyning (BEOF), Bopa Law, Bygge-, Anlægs- og Trækartellet (BATT-kartellet), Byggecentrum, Byggeskadefonden, Byggesocietet, Bygherreforeningen, Bygningskultur Ringsted, Bæredygtigt Landbrug, Carbon Neutral Energy, Cerius, Center for Electric Power and Energy (DTU), Clean Energy Invest ApS, CO-industri, COOP, Copenhagen Mer-

chants, COWI, CrossBridge Energy, CTR, Dana Petroleum, DANAK (Den Danske Akkrediterings- og Metrologifond), Danske halmleverandører, Danmarks Almene Boliger (BL), Danmarks Idrætsforbund, Danmarks Jægerforbund, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Tekniske Universitet (DTU), Danoil Exploration A/S, Dansk Affaldsforening, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Dansk Biotek, Dansk Blindesamfund, Dansk Byggeri, Dansk Byplanlaboratorium, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Erhverv, Dansk Facilities Management (DFM), Dansk Fjernvarme, Dansk Fåreavl, Dansk Gartneri, Dansk Gasteknisk Center (DGC), Dansk Industri, Dansk Journalistforbund, Dansk Kyst- og Naturturisme, Dansk Metal, Dansk Miljøteknologi, Dansk Ornitologisk Forening, Dansk Solcelleforening, Dansk Standard, Dansk Transport og Logistik (DLTL), Dansk Ungdoms Fællesråd – DUF, Danske Advokater, Danske Arkitektvirksomheder, DANSKE ARK, Danske Commodities, Danske Destinationer, Danske halmleverandører, Danske Handicaporganisationer, Danske Havne, Danske Juletræer - træer & grønt, Danske Kloakmestre, Danske Landskabsarkitekter, Danske Maritime, Danske Mediedistributører, Danske Regioner, Danske Tegl, Danske Udlejere, DANVA (Dansk Vand- og Spildevandsforening), DANVAK, Datatilsynet, Decentral Energi, De Samvirkende Købmænd, DELTA Dansk Elektronik, DENFO, Danske Energiforbrugere, Det finansielle ankenævn, DGI, DHI, DI, Dommerfuldmægtigforeningen, Drivkraft Danmark, DTL Danske Vognmænd, DTU – Institut for Vindenergi, DTU – Myndighedsbetjening, EA Energianalyse, E. ON Danmark A/S, Ejendom Danmark, Elretur, Energi Danmark, Energi Fyn, Energiforum Danmark, Energinet, Energiklagenævnet, Energisammenslutningen, Energycluster, Energisystemer ApS, Energnist, Energifællesskaber Danmark, Energitjenesten, Erhvervsflyvningens Sammenslutning, Erhvervslejernes Landsorganisation, European Energy, Eurowind Energy A/S, Evida, EWE Energie AG, FAB - Foreningen af byplanlæggere, Fagbevægelsens Hovedorganisation, Feriehussudlejernes Brancheorganisation, FH Fagbevægelsens Hovedorganisation, Finans Danmark, Fjernvarme Fyn, Fonden Kraka, Forbundet Arkitekter og Designere (FAOD), Forbrugerrådet Tænk, Foreningen af fabrikanter og importører af elektriske belysningsarmaturer (FABA), Foreningen af fabrikanter og importører af elektriske husholdningsapparater (FEHA), Foreningen Biogasbranchen, Foreningen af Lystbådehavne i Danmark, Foreningen af Rådgivende Ingeniører (FRI), Foreningen Danske Kraftvarmeværker, Fors A/S, Forsyningstilsynet, Fredericia Spildevand A/S, Frederiksberg Forsyning, Friluftsrådet, FSR Danske revisorer, Fynsland, Gaia Solar/ Solaropti/Sunfactor, Gammel Estrup - Danmarks Herregårdsmuseum, Gavnø Slot, GEUS - De Nationale Geologiske Undersøgelser for Danmark og Grønland Grakom – Kommunikationsindustrien, Green Gas Denmark, Green Power Denmark, Greenpeace, Gentoft og Gladsaxe Fjernvarme, Grundejernes Investeringsfond, GTS (Godkendt Teknologisk service), Handelsflådens Arbejds miljø- og Velfærdsråd, Havarikommissionen, Hedeselskabet, Hess Denmark ApS, Hillerød Forsyning, Historiske Huse, HOFOR A/S, HOFOR Fjern-

køling A/S, HOFOR Vind A/S, HOFOR el og varme, HORESTA, Hulgaard Advokater, Hvidovre Fjernvarmeselskab, Ingeniørforeningen i Danmark (IDA), Institut for produktudvikling (IPU), Intelligent Energi, Ineos Danmark, IT-Branchen, Kalundborg Forsyning, Kjærgaard A/S, Klimabevægelsen, KlimaEnergi A/S, Kolonihaveforbundet, Komiteen Bæredygtig Kystkultur, KommuneKredit, Kommunernes Landsforening, Kredsløb, Københavns Universitet, Københavns Universitet - Institut for Geovidenskab og Naturforvaltning, Københavns Universitet - Institut for Fødevarer og Ressourceøkonomi, Københavns Universitet - Professor Helle Tegner Anker, Landbrug & Fødevarer, Landdistrikternes Fællesråd, Landinspektørforeningen, Landsbyggefonden, Landsforeningen for Bygnings- og Landskabskultur, Landsforeningen Landsbyerne i Danmark, Landsforeningen Praktisk Økologi, Landsforeningen Naboeer til Kæmpevindmøller, Landsforeningen af Solcelleejere, LCA Center, Lederne Søfart, Lundsby Biogas, Maskinmestrenes Forening, Mejeriforeningen, MOE Rådgivende ingeniører, Moesgaard Museum, Morsø Forsyning, Middelgrundens Vindmøllelaug, Maabjerg Energy Center – MEC, NEAS Energy A/S, NetVarme, Nature Energy, Niras, NOAH Energi og Klima, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi, Nordværk, Noreco, Norlys, NRGi Renewables A/S, Olie Gas Danmark, Oxfam IBIS, Planenergi, Plan og Projekt, Plastindustrien,

Rambøll, Realdania, Ren Energi Oplysning (REO), Ringsted Forsyning, Rådet for Bæredygtigt Byggeri, Rådet for Grøn Omstilling, Sammenslutningen af Danske Småøer, Sdr. Herreds Kraftvarmeværker, SEAS-NVE, SMV danmark, Siemens Gamesa, Silkeborg Forsyning, Solar Lightning Consultants ApS, Sund & Bælt, Statens ByggeforskningsInstitut, Syddansk Universitet, Synergi, Sønderborg Varme, TEKNIQ Arbejdsgiverne, Teknologisk Institut, Termonet Danmark, Total S. A., T-REGS, TREFOR/EWII, Træinformation, Tænk tanken Demokratisk Erhverv, Varmepumpefabrikantforeningen, Varmepumpeindustrien – VPI, Vattenfall A/S, Vedvarende Energi, Vejle Spildevand, VELTEK – VVS- og El-Tekniske Leverandørers Brancheforening, Verdens Skove, VEKS, Verdo Randers, Vestforbrænding, Vestas Wind Systems A/S, Vikingskibsmuseet, Wind Denmark, Wind Estate A/S, WWF Verdensnaturfonden, Ældresagen, Økologisk Landsforening, Ørsted, Aalborg Energikoncern, Aalborg Forsyning, Aalborg Portland A/S, Aalborg Universitet, Aalborg Universitet - Institut for Kemi og Biovidenskab, Aalborg Universitet - Institut for Planlægning, Aalborg Universitet - Build Institut for byggeri, By og Miljø, Aarhus Universitet, Aarhus Universitet – Institut for Miljøvidenskab, Aarhus Universitet - Professor emerita Ellen Margrethe Basse og samtlige kommuner.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Begrænsede positive konsekvenser	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikke-erhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det følger af bestemmelsen i § 21, stk. 4, 1. pkt., at Forsyningstilsynet, hvis tilsynet finder, at tariffer, omkostnings-

fordeling på anlæg med forenet produktion eller andre betingelser er urimelige eller i strid med bestemmelserne i §§ 20, 20 b eller 20 c, § 28 b, stk. 4, eller regler udstedt i henhold til loven, giver pålæg om ændring af tariffer, omkostningsfordeling på anlæg med forenet produktion eller betingelser, hvis forholdet ikke gennem forhandling kan bringes til ophør.

Bestemmelsen indeholder ikke nærmere krav til Forsyningstilsynets forhandling. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.2.

Det foreslås i § 21, stk. 4, 1. pkt., at »giver tilsynet, såfremt forholdet ikke gennem forhandling kan bringes til ophør,« ændres til »træffer Forsyningstilsynet afgørelse herom og kan desuden give«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at Forsyningstilsynet ikke vil have en pligt til at indlede og gennemføre en forhandling med en varmemforsyningsvirksomhed i en konkret tilsynssag.

Den foreslåede ændring vil medføre, at Forsyningstilsynets afgørelser vil skulle følges uden videre, medmindre afgørelsen påklages til Energiklagenævnet, og klagen af Energiklagenævnet gives opsættende virkning. Det vil for eksempel betyde, at en afgørelse fra Forsyningstilsynet om, at uretmæssigt opkrævede omkostninger skal tilbageføres til varmeaftagerne, vil skulle følges uden forudgående forhandling om vilkårene, herunder tidshorizonten, for tilbageførslen.

Den foreslåede ændring vil ikke ud over ophævelsen af forhandlingspligten have til hensigt at ændre den måde, som Forsyningstilsynet i dag fører tilsyn i medfør af § 21, stk. 4, i lov om varmemforsyning. Forsyningstilsynet vil således som hidtil skulle føre tilsyn med, om varmemforsyningsvirksomhedernes prissætning og betingelser er i overensstemmelse med lov om varmemforsyning og regler udstedt i medfør heraf.

Den foreslåede ophævelse af forhandlingspligten vil derudover ikke ændre på, at Forsyningstilsynet, som hidtil, vil skulle foretage partshøring i overensstemmelse med den almindelige forvaltningsret.

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2025, jf. lovforslagets § 2, og bemærkningerne hertil. Den foreslåede ikrafttrædelsesbestemmelse vil medføre, at Forsyningstilsynet efter den 1. juli 2025 hverken i igangværende eller i nye sager efter § 21, stk. 4, vil skulle indlede eller gennemføre en forhandling med en varmemforsyningsvirksomhed med henblik på at bringe et ulovligt eller urimeligt forhold til ophør. En igangværende forhandling vil skulle afbrydes, og eventuelle oplysninger fra en påbegyndt forhandling vil skulle håndteres i forbindelse med den partshøring, der sædvanligvis foretages af Forsyningstilsynet.

Til nr. 2

Det følger af § 21, stk. 5, at såfremt tariffer, omkostnings-

fordeling på anlæg med forenet produktion eller andre betingelser må antages at ville medføre en i samfundsmæssig henseende uøkonomisk anvendelse af energi, kan tilsynet efter forhandling, som nævnt i stk. 4, give pålæg om ændring af tariffer, omkostningsfordeling på anlæg med forenet produktion eller betingelser, jf. dog stk. 6 og 7.

Det foreslås i § 21, stk. 5, at »kan tilsynet efter forhandling som nævnt i stk. 4« ændres til »kan Forsyningstilsynet træffe afgørelse og kan desuden«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at Forsyningstilsynet ikke vil have en pligt til at indlede og gennemføre den forhandling, som er nævnt i § 21, stk. 4, med en varmemforsyningsvirksomhed i en konkret tilsynssag.

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med den foreslåede ændring i § 21, stk. 4, hvorefter Forsyningstilsynet ikke vil skulle indlede og gennemføre en forhandling. Det vil derfor være nødvendigt at foretage ændringer i § 21, stk. 5. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 1, og bemærkningerne hertil.

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2025, jf. lovforslagets § 2, og bemærkningerne hertil. Den foreslåede ikrafttrædelsesbestemmelse vil medføre, at Forsyningstilsynet efter den 1. juli 2025 hverken i igangværende eller nye sager efter § 21, stk. 5, vil skulle indlede eller gennemføre en forhandling med en varmemforsyningsvirksomhed, såfremt Forsyningstilsynet finder, at tariffer, omkostningsfordeling på anlæg med forenet produktion eller andre betingelser må antages at ville medføre en i samfundsmæssig henseende uøkonomisk anvendelse af energi. En igangværende forhandling vil skulle afbrydes, og eventuelle oplysninger fra en påbegyndt forhandling vil skulle håndteres i forbindelse med den partshøring, der sædvanligvis foretages af Forsyningstilsynet.

Til nr. 3

Forsyningstilsynet fører tilsyn i medfør af bestemmelserne i § 21, stk. 4 og 5, og § 21 b, stk. 4 og 5. Forsyningstilsynet fører tilsyn med varmemforsyningsvirksomhedernes overholdelse af bestemmelserne i §§ 20, 20 a, 20 b eller 20 c, § 21 b, stk. 4, § 28 b, stk. 4, i lov om varmemforsyning eller regler udstedt i henhold hertil.

Lov om varmemforsyning indeholder ikke en beføjelse for Forsyningstilsynet til at kunne afvise at behandle en sag efter tilsynsbestemmelserne. Lov om varmemforsyning indeholder heller ikke begrænsninger af, hvor lang en tidsmæssig periode Forsyningstilsynets indgreb og efterregulering af et forhold kan vedrøre. Det følger af administrativ praksis, at en efterregulering, der vedrører en periode på 10 år, ikke som udgangspunkt kan anses for at være i strid med lov om varmemforsyning. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.1.

Det foreslås at indsætte nye bestemmelser i § 23, stk. 2 og

3, om prioriteringsadgang og tidsbegrænsning i sager, hvor Forsyningstilsynet fører tilsyn.

Det foreslås i § 23, at det som *stk. 2* indsættes, at Forsyningstilsynet beslutter, om der er tilstrækkelig anledning til at undersøge, træffe afgørelse eller give pålæg i en sag, jf. § 21, stk. 4 og 5, og § 21 b, stk. 4 og 5, herunder om Forsyningstilsynets sagsbehandling midlertidigt eller endeligt skal indstilles.

I praksis afgør Forsyningstilsynet allerede i dag, om der er tilstrækkelig anledning til at undersøge eller træffe afgørelse i en konkret tilsynssag. Det følger således af administrativ praksis, at Forsyningstilsynet i forbindelse med modtagelsen af en anmeldelse eller en klage vil skulle vurdere, om der er en konkret begrundet mistanke om et ulovligt eller urimeligt forhold af en vis betydning. Med den foreslåede bestemmelse vil det således fremgå direkte af lov om varmforsyning, at Forsyningstilsynet er tillagt en prioriteringsadgang.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Forsyningstilsynet vil kunne foretage en prioritering af tilsynets ressourcer i forhold til, hvilke tilsynssager Forsyningstilsynet vil undersøge og eventuelt træffe afgørelse, herunder give pålæg, i. Det er hensigten, at Forsyningstilsynet vil anvende sine ressourcer der, hvor der forventes at være en vis tilsynsmæssig effekt.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Forsyningstilsynet får beføjelse til at kunne afvise at behandle en sag, selvom det fremgår af bestemmelserne, at Forsyningstilsynet skal føre et tilsyn. Det vil for eksempel kunne være tilfældet, hvor en klage findes uegnet til at danne grundlag for sagens behandling uden at foretage en realitetsprøvelse af klagen.

Forsyningstilsynet vil på et hvilket som helst tidspunkt i sagsbehandlingen kunne afvise at behandle alle eller dele af de elementer, som er rejst i sagen.

Den foreslåede bestemmelse vil tilsvarende finde anvendelse på en tilsynssag, som Forsyningstilsynet har rejst af egen drift.

Den foreslåede bestemmelse vil også medføre, at Forsyningstilsynet vil kunne beslutte, at Forsyningstilsynet ikke vil træffe materiel afgørelse i en sag. Det vil for eksempel kunne være tilfældet, hvor Forsyningstilsynet modtager en klage, og hvor det viser sig, at Forsyningstilsynet først vil kunne træffe afgørelse efter at have iværksat yderligere og uforholdsmæssigt ressourcekrævende undersøgelser, der ikke forventes at ville stå mål med enten afgørelsens forventede resultat eller tilsynsmæssige effekt.

Forsyningstilsynet vil dermed blive berettiget til at prioritere de anmeldelser eller klager, som tilsynet modtager, og forhold som tilsynet af egen drift i øvrigt bliver bekendt med, forskelligt, og vil i den forbindelse råde over en skønsbeføjelse, som ikke afhænger af, om sagens behandling befinder sig på et mere eller mindre fremskredent stadium.

Den foreslåede bestemmelse vil således stille Forsyningstilsynet friere i forhold til vurderingen af, hvorvidt der er anledning til at behandle en tilsynssag, herunder prioritere at rejse sager, hvor der er størst behov for, at Forsyningstilsynet sætter ind i forhold til formålet med tilsynet.

Det er forventningen, at Forsyningstilsynet vil undersøge og eventuelt træffe afgørelse i sager, der har en vis tilsynsmæssig effekt. En tilsynsmæssig effekt vil for eksempel kunne være en afgørelse i en sag, der rammer varmforsyningsvirksomhederne med en vis økonomisk betydning. Det vil eksempelvis også kunne være, at sagen har principiel betydning for fremtidige tilsynssager, eller et væsentligt retsspørgsmål, som Forsyningstilsynet ikke tidligere har taget stilling til, eller som i praksis har givet anledning til tvivl, eller at sagen vedrører spørgsmål, der har væsentlig betydning for den fremtidige tilrettelæggelse af Forsyningstilsynets administration. Det vil ikke være hverken muligt eller hensigtsmæssigt at fastlægge en nærmere afgrænsning af, hvornår en sag forventes at have tilsynsmæssig effekt, idet det må bero på en konkret vurdering.

Forsyningstilsynets beslutning om at afvise en tilsynssag udgør som udgangspunkt en forvaltningsretlig afgørelse, og sagsbehandlingen er derfor underlagt de bindinger, der følger af den almindelige forvaltningsret. Det omfatter bl.a. grundsætningerne om saglig forvaltning og lighedsgrundsætningen, hvorefter lige forhold skal behandles ens. Der må således ikke foretages usaglig forskelsbehandling. Den foreslåede bestemmelse vil ikke ændre herpå.

Det foreslås i § 23, at det som *stk. 3, 1. pkt.*, indsættes, at Forsyningstilsynets undersøgelser, afgørelser og pålæg, jf. § 21, stk. 4 og 5, og § 21 b, stk. 4 og 5, alene kan vedrøre forhold for en periode på op til fem år forud for det tidspunkt, hvor sagen er indbragt for eller rejst af Forsyningstilsynet.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Forsyningstilsynet ikke vil have en pligt til at realitetsbehandle forhold, der er omfattet af disse tilsynsbestemmelser, i en periode på mere end fem år tilbage i tid. Perioden på fem år vil skulle regnes fra det tidligst mulige tidspunkt, hvor sagen er indbragt for Forsyningstilsynet – uanset hvornår Forsyningstilsynet konkret indleder sagsbehandlingen - eller fra det tidligst mulige tidspunkt, hvor sagen af egen drift er rejst af Forsyningstilsynet. Tidspunktet for, hvornår en sag er rejst af Forsyningstilsynet, vil være det tidligst mulige tidspunkt, hvor Forsyningstilsynet kan anses for af egen drift at have indledt behandlingen af en sag, det kan for eksempel være tidspunktet for Forsyningstilsynets indledende screening af sagen, eller tidspunktet, hvor Forsyningstilsynet foretager indledende sagsbehandlingsskridt.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre en mere effektiv ressourceanvendelse i Forsyningstilsynet samtidig med, at der sikres en større aktualitet og tilsynsmæssig effekt af hensyn til varmforsyningsvirksomhederne og varmeaftagere. En periode på op til fem år vil kunne tage hensyn til de modsatrettede interesser i de forskellige led i forsynings-

kæden, det vil sige produktions-, transmissions- og distributionsleddet.

En tidsbegrænsning i, hvor lang tid Forsyningstilsynets mulighed for at gøre indgreb i prisfastsættelsen bagud i tid, forventes derudover at kunne medvirke til at øge varmemeforsyningsvirksomhedernes incitament til løbende at sikre, at priser og betingelser til enhver tid er i overensstemmelse med lov om varmemeforsyning og regler udstedt i henhold hertil.

Det foreslås, jf. lovforslagets § 2 og bemærkningerne hertil, at loven træder i kraft den 1. juli 2025. Den foreslåede ikrafttrædelsesbestemmelse vil bl.a. medføre, at Forsyningstilsynet fra den 1. juli 2025 vil kunne afskære undersøgelsen eller sagsbehandlingen både i forhold til nye og igangværende sager. Fra den 1. juli 2025 vil både nye og igangværende sager også som udgangspunkt være begrænset til de forudgående fem år, medmindre Forsyningstilsynet anvender undtagelsen, der foreslås indsat i § 23, stk. 3, 2. pkt. Den foreslåede bestemmelse i § 23, stk. 3, 1. pkt., indeholder et betydeligt skøn for Forsyningstilsynet. Med henblik på at opnå en blødere overgang til de nye regler, forudsættes det, at Forsyningstilsynet vil anvende reglerne mindre restriktivt i forhold til de sager, der er igangværende på tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Det foreslås i § 23, at det som stk. 3, 2. pkt., indsættes, at Forsyningstilsynet dog af egen drift i særlige tilfælde kan udvide perioden, der er nævnt i 1. pkt.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Forsyningstilsynet efter en konkret vurdering af egen drift vil kunne beslutte at behandle og eventuelt træffe afgørelse i en sag rejst i medfør af bestemmelserne i §§ 20, 20 a, 20 b, eller 20 c, § 21 b, stk. 4, eller § 28 b, stk. 4, eller regler udstedt i henhold hertil, der vedrører en periode på mere end de fem år, der følger af 1. pkt.

Særlige tilfælde vil eksempelvis kunne være sager, hvor Forsyningstilsynet vurderer, at sagen har en helt særlig og væsentlig tilsynsmæssig effekt. Særlige tilfælde vil også kunne være, at en sag vurderes at kunne angå alvorlige overtrædelser af lov om varmemeforsyning, eller at der i en sag indgår spørgsmål af principiel betydning for fremtidige tilsynssager. Særlige tilfælde vil eksempelvis kunne være, at en udvidelse af tidsrammen er egnet til at understøtte væsentlige overordnede tilsynsformål, at sagen vedrører et væsentligt retsspørgsmål, som Forsyningstilsynet ikke tidligere har taget stilling til, eller som i praksis har givet anledning til tvivl, eller at sagen vedrører spørgsmål, der har væsentlig betydning for den fremtidige tilrettelæggelse af Forsyningstilsynets administration. Det vil også kunne være af hensyn til sikre det offentliges interesse i at undgå, at en undladelse af at udvide tidsrammen for en sags behandling vil kunne give anledning til en modsætningsslutning eller tvivl om, at alvorlige overtrædelser af varmemeforsyningslovgivningen dermed var accepteret. Særlige tilfælde vil endvidere kunne være, at sagen blev indbragt eller var igangværende på tids-

punktet for lovens ikrafttræden, eller at der er gået lang tid fra sagen er indbragt for eller rejst af Forsyningstilsynet og til, at tilsynet indleder den egentlige sagsbehandling.

Det vil ikke være hverken muligt eller hensigtsmæssigt at fastlægge en udtømmende opregning af typer af særlige tilfælde, idet det vil være op til Forsyningstilsynet i den enkelte sag konkret at vurdere, om der foreligger sådanne særlige forhold.

Det vil efter den foreslåede bestemmelse være Forsyningstilsynet, der af egen drift vil kunne beslutte at udvide perioden til mere end de fem år, der følger af § 23, stk. 3, 1. pkt. Andre, herunder den, der måtte være part efter den almindelige forvaltningsret, vil således ikke kunne kræve, at Forsyningstilsynet udvider undersøgelses- og afgørelsesperioden i en tilsynssag. Det vil som hidtil som led i Forsyningstilsynets beslutningsgrundlag være muligt at fremsende oplysninger, som er nødvendige for Forsyningstilsynets varetagelse af tilsynets opgaver efter lov om varmemeforsyning efter regler fastsat i medfør af loven, herunder til brug for Forsyningstilsynets vurdering af, om der er grundlag for at udvide perioden nævnt i § 23, stk. 3, 1. pkt.

Begrænsninger i mulighederne for Forsyningstilsynets undersøgelse og evt. afgørelse efter den foreslåede bestemmelse i § 23, stk. 3, 2. pkt., vil som i dag være underlagt den almindelige forvaltningsretlige grundsætning om myndighedspassivitet m.v. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.1.

Det er forventningen, at Forsyningstilsynet på et så tidligt tidspunkt som muligt i sagsprocessen vil foretage en vurdering af, om en tilsynssag giver Forsyningstilsynet grundlag for at udvide perioden for Forsyningstilsynets undersøgelse, og at Forsyningstilsynet vil orientere varmemeforsyningsvirksomheden og øvrige parter herom.

Forsyningstilsynets kommende beslutninger om at udvide perioden for undersøgelse vurderes ikke at være selvstændige afgørelser i henhold til forvaltningsloven, da beslutningerne er af procesledende karakter.

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2025, jf. lovforslagets § 2 og bemærkningerne hertil. Den foreslåede ikrafttrædelsesbestemmelse vil bl.a. medføre, at både nye og igangværende sager fra den 1. juli 2025 som udgangspunkt være begrænset til de forudgående fem år efter § 23, stk. 3, 1. pkt., medmindre Forsyningstilsynet anvender den foreslåede bestemmelse i § 23, stk. 3, 2. pkt.

Med henblik på at opnå en blødere overgang til de nye regler, forudsættes det, at Forsyningstilsynet vil anvende reglerne mindre restriktivt i forhold til de sager, der er igangværende på tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Til § 2

Det foreslås, at loven skal træde i kraft den 1. juli 2025.

Ikrafttrædelsesbestemmelsen vil bl.a. indebære, at Forsyningstilsynet fra den 1. juli 2025 vil kunne afskære undersøgelsen eller sagsbehandlingen både i forhold til nye og igangværende sager, jf. den foreslåede § 23, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 3, og bemærkningerne hertil. Fra den 1. juli 2025 vil både nye og igangværende sager også som udgangspunkt være begrænset til de forudgående fem år efter forslaget § 23, stk. 3, 1. pkt., medmindre Forsyningstilsynet anvender undtagelsen, der foreslås indsat i § 23, stk. 3, 2. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 3, og bemærkningerne hertil. De foreslåede bestemmelser indeholder et betydeligt skøn for Forsyningstilsynet. Med henblik på at opnå en blødere overgang til de nye regler, forudsættes det, at Forsyningstilsynet vil anvende reglerne mindre restriktivt i forhold til de sager, der er igangværende på tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Ikrafttrædelsesbestemmelsen vil desuden indebære, at Forsyningstilsynet efter den 1. juli 2025 ikke vil skulle gennemføre en forhandling i hverken igangværende eller nye sager efter § 21, stk. 4 og 5. Har Forsyningstilsynet indledt en forhandling på tidspunktet for lovens ikrafttræden, vil Forsyningstilsynet skulle afbryde forhandlingen, jf. lovforslagets § 1, nr. 1 og 2, og bemærkningerne hertil.

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, idet lov om varmforsyning ikke gælder for Færøerne og Grønland, og heller ikke kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland, jf. § 36 i lov om varmforsyning.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om varmforsyning jf. lovbekendtgørelse nr. 124 af 2. februar 2024, som ændret ved § 4 i lov nr. 673 af 11. juni 2024, § 29 i lov nr. 1647 af 30. december 2024, § 1 i lov nr. 1678 af 30. december 2024 og § 42 i lov nr. 258 af 6. marts 2025, foretages følgende ændringer:

§ 21. ---

Stk. 1-3. ---

Stk. 4. Finder Forsyningstilsynet, at tariffer, omkostningsfordeling på anlæg med forenet produktion eller andre betingelser er urimelige eller i strid med bestemmelserne i §§ 20, 20 b eller 20 c, § 28 b, stk. 4, eller regler udstedt i henhold til loven, giver tilsynet, såfremt forholdet ikke gennem forhandling kan bringes til ophør, pålæg om ændring af tariffer, omkostningsfordeling på anlæg med forenet produktion eller betingelser, jf. dog stk. 6 og 7. 1. pkt. finder ikke anvendelse på virksomheder for overskudsvarme, der er omfattet af regler udstedt i medfør af § 20, stk. 19.

Stk. 5. Såfremt tariffer, omkostningsfordeling på anlæg med forenet produktion eller andre betingelser må antages at ville medføre en i samfundsmæssig henseende uøkonomisk anvendelse af energi, kan tilsynet efter forhandling som nævnt i stk. 4 give pålæg om ændring af tariffer, omkostningsfordeling på anlæg med forenet produktion eller betingelser, jf. dog stk. 6 og 7.

§ 23. Forsyningstilsynets afgørelser skal meddeles skriftligt og indeholde oplysning om de forhold og synspunkter, som har været bestemmende for afgørelsen.

1. I § 21, stk. 4, 1. pkt., ændres »giver tilsynet, såfremt forholdet ikke gennem forhandling kan bringes til ophør,« til: »træffer Forsyningstilsynet afgørelse herom og kan desuden give«.

2. I § 21, stk. 5, ændres »kan tilsynet efter forhandling som nævnt i stk. 4« til: »kan Forsyningstilsynet træffe afgørelse og kan desuden«.

3. § 23 indsættes som *stk. 2* og *3*:

»*Stk. 2.* Forsyningstilsynet beslutter, om der er tilstrækkelig anledning til at undersøge, træffe afgørelse eller give pålæg i en sag, jf. § 21, stk. 4 og 5, og § 21 b, stk. 4 og 5, herunder om Forsyningstilsynets sagsbehandling midlertidigt eller endeligt skal indstilles.

Stk. 3. Forsyningstilsynets undersøgelser, afgørelser og pålæg, jf. § 21, stk. 4 og 5, og § 21 b, stk. 4 og 5, kan alene vedrøre forhold for en periode på op til fem år forud for det tidspunkt, hvor sagen er indbragt for eller rejst af Forsyningstilsynet. Forsyningstilsynet kan dog af egen drift i særlige tilfælde udvide perioden, der er nævnt i 1. pkt.«